

Šifra kandidata:

Državni izpitni center

SPOMLADANSKI ROK

SLOVENŠČINA KOT DRUGI JEZIK NA NARODNO MEŠANEM OBMOČJU V PREKMURJU

==== Izpitna pola 3 ====

Daljši pisni sestavek

Torek, 14. junij 2005 / 90 minut

*Dovoljeno dodatno gradivo in pripomočki: kandidat prinese s seboj nalivno pero ali kemični svinčnik.
Uporabljati sme enojezični slovar. Izhodiščno besedilo je na perforiranem listu, ki ga lahko iztrga.
Kandidat dobi dva ocenjevalna obrazca in dva konceptna lista.*

SPLOŠNA MATURA

NAVODILO KANDIDATU

Pazljivo preberite ta navodila. Ne izpuščajte ničesar!

Ne obračajte strani in ne začinjajte reševati nalog, dokler Vam nadzorni učitelj tega ne dovoli.

Prilepite kodo oziroma vpišite svojo šifro (v okvirček desno zgoraj na tej strani in na ocenjevalna obrazca).

Napišite daljši pisni sestavek. Obsega naj 400—500 besed. Za osnutek uporabite konceptna lista. Osnutek se ne ocenjuje.

Pišite v izpitno polo, z nalivnim peresom ali kemičnim svinčnikom. Pišite razločno.

Zaupajte vase in v svoje zmožnosti.

Želimo Vam veliko uspeha.

Ta pola ima 8 strani, od tega 1 prazno.

Izhodiščno besedilo k Izpitni poli 3

Feri Lainšček: Ločil bom peno od valov (odlomek)

Feri Lainšček: Ločil bom peno od valov: roman v treh novelah. Ljubljana: Študentska založba, 2003. 23–24.

Ob kropljenju je Elica začutila pogled, ki je omuhaval po dekletih v belem in zastajal tudi na njej. Bil bi to kaj lahko pogled moškega, ki je opazil, kaj se je bilo zgodilo med nji-mi, in je morda celo posumil, da je bila prav ona tista nemar-nica. Pa vendar se ji je potem, ko se je nekako kar kljubo-valno spogledala z njim, že tudi zazdelo, da ni. Nikakršnega zgražanja namreč ni bilo v njem, niti graje ali morda posme-ha. Bil je to le pogled svetlih, nekam lenobno priprtih oči, ki jih ni zapredala vsem tu dodeljena žalost in so se nemara tudi zaradi tega zdele tako drugačne. Rekla bi celo, da se je mož pomalem dolgočasil in si je tako krajšal čas, zato je le obrnila glavo in se spet prepustila skupnemu čutenju. A nje-gove oči so bile zdaj začuda še zmeraj tu. Med tistim enim samim hipnim spogledom so se ji bile vtisnile kakor modri pečat, ki ga ni mogla odmisлити.

Ko ga je nato zopet pogledala, se je nasmehnil.

Zatiščala je ustnice in dvignila brado. Drugače mu pač ni mogla povedati, da se ji ob tej priliki kratko malo ne zdi spodobno. Zjezilo jo je, da je kar klonila, se spozabila v radovednosti, napravila nekaj, kar si je lahko zdaj razlagal po svoje. Nič dobrega pa si najvsezadnje tudi ni mogel misli-ti kdo, ki je ta njun spogled morda opazil. Kot bi bila vsa reč zakleta, je torej nehote dajala videz tiste, kakršna v njihovih očeh res ni želela biti. Razen tega: tujec je stal na drugi strani, v vrsti tistih, ki bodo potem lahko stopili h krsti. Nje-gov črni gvant je bil ukrojen pri mestnem krojaču in zlata manšetna gumba v beli srajci sta razodevala, da bo potem tudi odšel po drugi poti. Le sprenevedave oči se bodo napasle njihove vaške, zanj morda res celo divje in poželjive lepote, nato pa se bo pač vrnil k bledični, ki ni nikoli bosa tekala po travi, in ji bo zopet sladko dopovedoval, da je še zmeraj najlepša in zanj edina.

Da, tako je bilo s tem – toda zopet je nato obrnila glavo in ga pogledala.

Bil je to zdaj že pogled, ki ga je skušal pomilovati – v resnici pa tega ni več zmogla. Kajti v njegovih očeh so bile barve čistega pomladnega neba nad ravnico. Ali pa so bile to barve modriša, ki je poleti samotno cvetel v posevkih in kljubovalno pestoval svoja črna grenka semena.

PRAZNA STRAN

